

De belevenissen

Van

Hond en Poes

Deel 4

 Anneke Steenhuisen

Hond en Poes “gaan berg klim”

Weet je wat dat is, gaan berg klim?

Dat is een Afrikaanse uitdrukking.

Het betekent dat je bergen gaat beklimmen.

De baasjes van Hond en Poes waren op vakantie.

In Zwitserland.

Daar zijn allemaal bergen.

Hond en Poes waren ook mee.

En dat vonden ze heel leuk.

De baasjes van Hond en Poes gingen een wandeling in de bergen maken.

Ze hadden allemaal goeie degelijke schoenen aan.

Ook hadden ze een rugzak bij zich.

Die droeg Vader.

Vol moed en met heel veel zin begonnen ze hun wandeling.

Hond liep snel vooruit.

Hij rende zelfs.

En Poes kwam ook op een drafje aanrennen.

Achter de baasjes aan.

Maar op een gegeven moment werd Poes toch wel een beetje moe.
Ze was het niet gewend om zulke einden te lopen.
Ze zit dan ook bijna altijd binnen als ze thuis is.
Ze begon te miauwen en de baasjes hoorden dat.
Els zei: "ze is moe, maar de wandeling is nog lang niet afgelopen, wat moeten we doen?"
"We stoppen haar in de rugtas, zo zwaar is ze nou ook weer niet", zei Vader.
En toen zat Poes in de rugzak.
Achter op de rug van Vader.
Ik vind het ook wel leuk om te wandelen.
Maar ik ben te zwaar om in een rugzak gedragen te worden als ik moe ben!

Hond en Poes gingen boodschappen doen

Het was maandag.

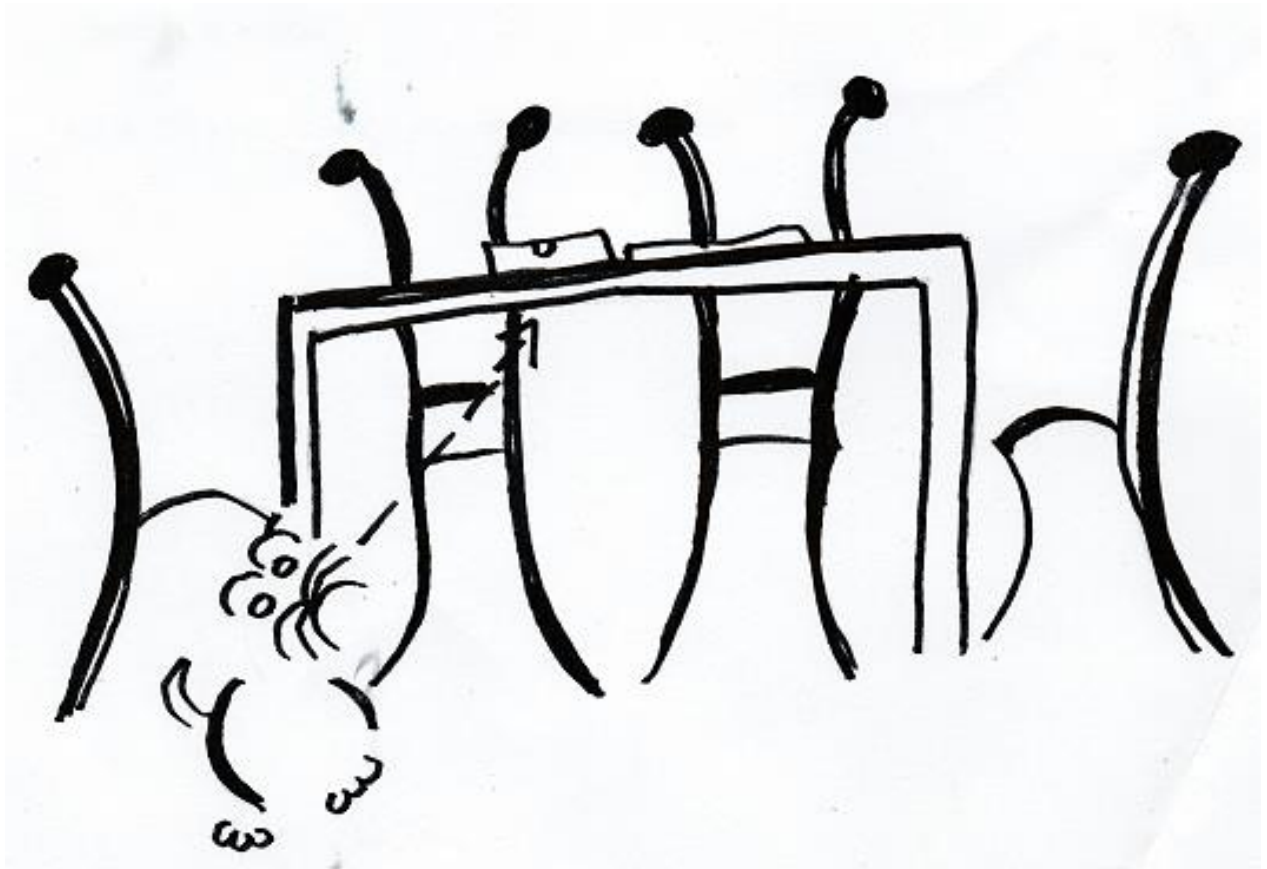
Moeder moet dan boodschappen gaan doen, omdat het eten in het weekend is op gegaan.

Moeder maakte het lijstje en legde de portemonnee ernaast.

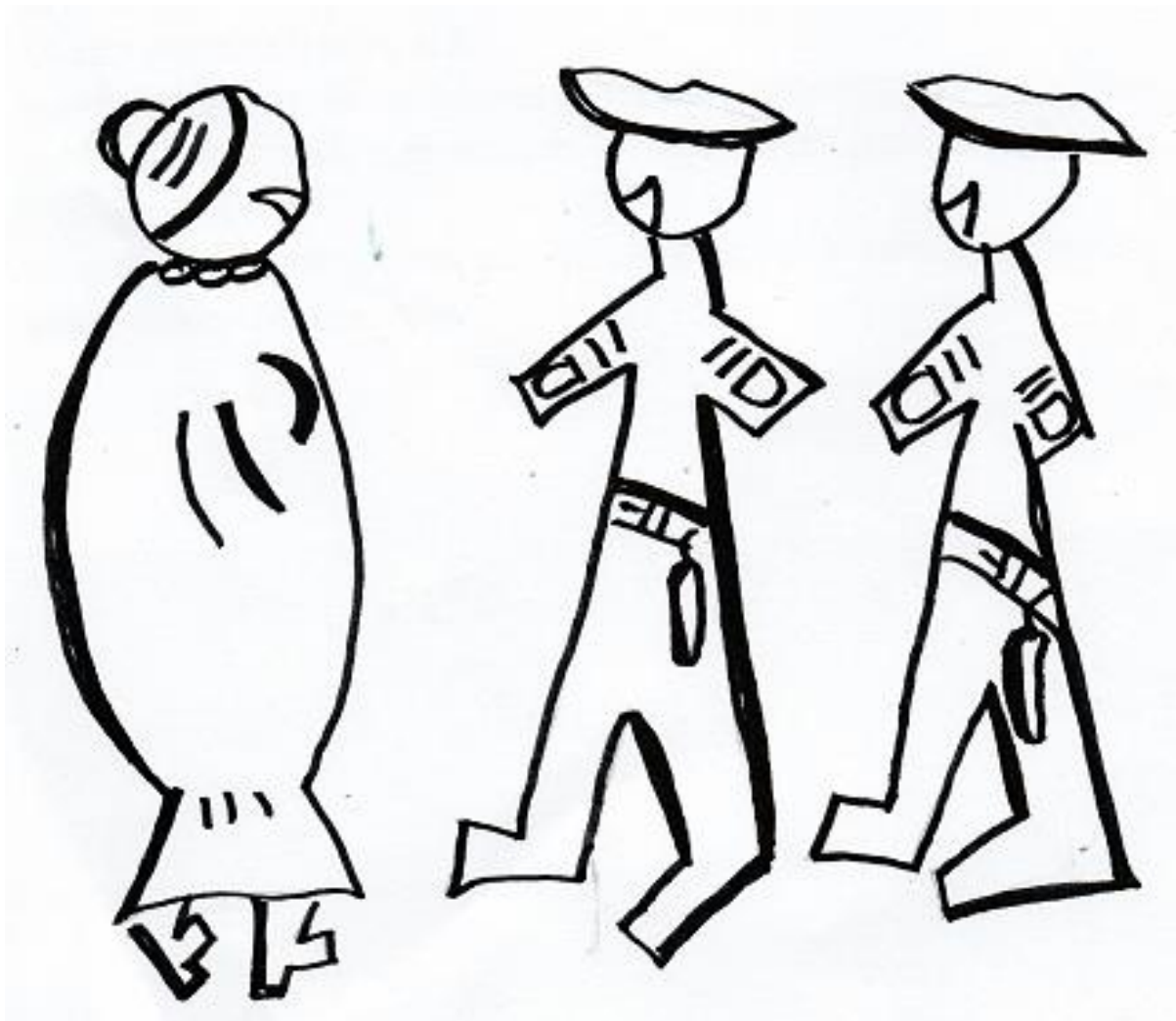
Toen ging ze de was aan zetten.

Als ze dan straks terug kwam kon ze de was meteen in de droger doen.

Maar toen Moeder nog met de was bezig was, zag Hond het lijstje en de portemonnee op de tafel liggen.

Hond kwam op een idee.
Hij gaat samen met Poes boodschappen doen voor Moeder.
En dat deden ze.
Maar Moeder wist niks van het plannetje van Hond en Poes af.
En ze zag dat de portemonnee niet meer op tafel lag.
Ze schrok ontzettend erg.
Meteen ging ze de politie bellen.
Na een poosje kamen er twee agenten aan.
Moeder moest vertellen wat er gebeurd was.

Ze vertelde dat ze de portemonnee op de tafel had gelegd.
Met het boodschappenlijstje.
De ene agent zei dat hij iets niet begreep.
Namelijk, dat het boodschappenlijstje óók weg was.
Maar daar kwamen ze gauw achter.
Hond en Poes kwamen de kamer binnen met de boodschappen!
Iedereen moest lachen.
Hond zat te blaffen.
En Poes zat wat te miauwen.
Maar de boodschappen zijn gedaan, en dat is toch wel heel fijn!

Hond en Poes gingen de kamer stoffen

Het was vrijdag.

En dan stoft Moeder altijd de kamer.

Het was een grote klus hoor!

Er stonden dan ook allemaal dingen in de kamer.

Zoals vazen, beelden en boeken in de boekenkast.

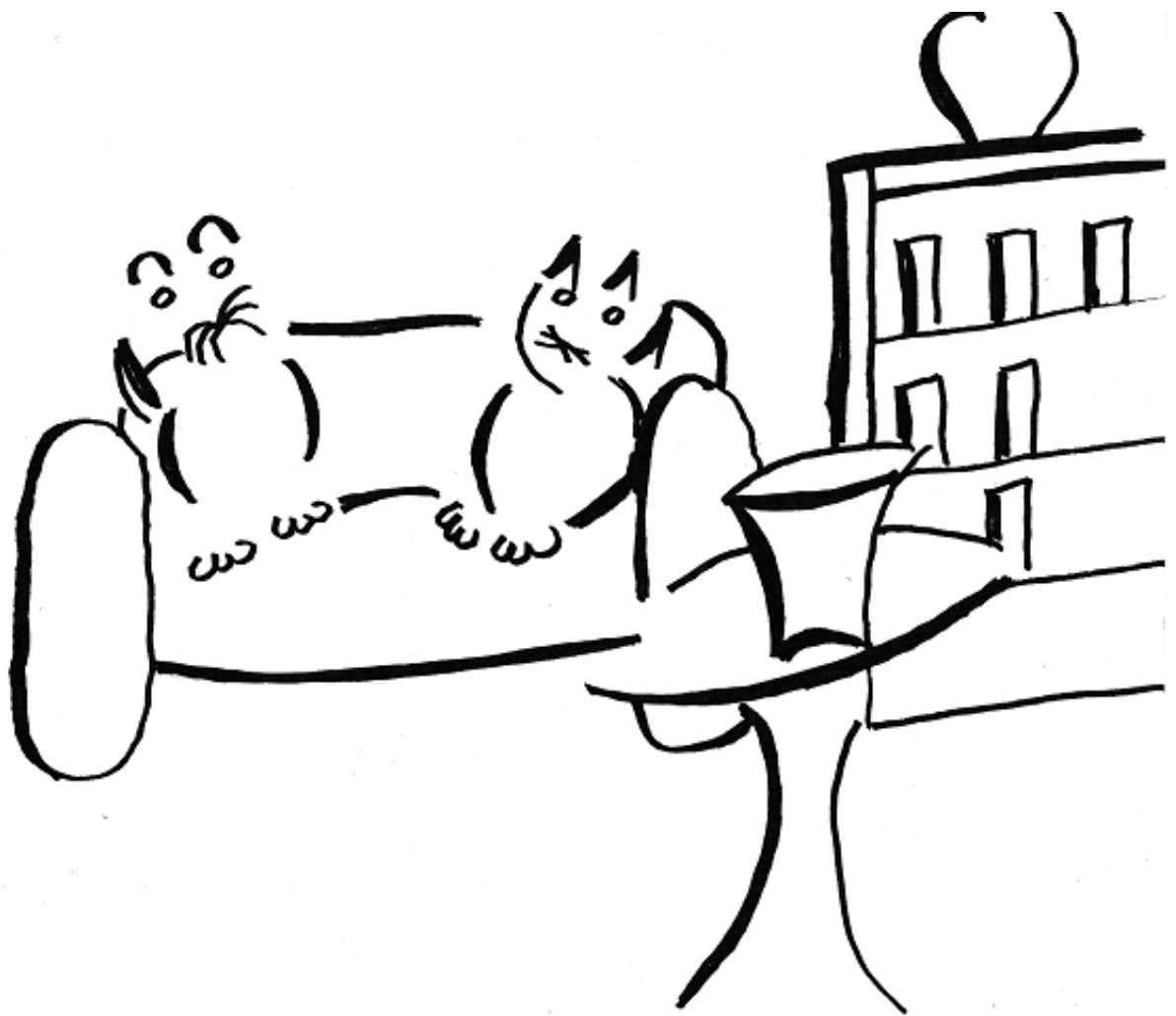
Maar moeder ging altijd eerst boodschappen doen.

Voor het weekend.

Dan ging ze naar de supermarkt.

Om eten te kopen.

Ook voor Hond en Poes.

Moeder was net weg.

Toen kwam Poes op een idee.

“Zullen wij de kamer gaan stoffen, als verassing voor moeder?”

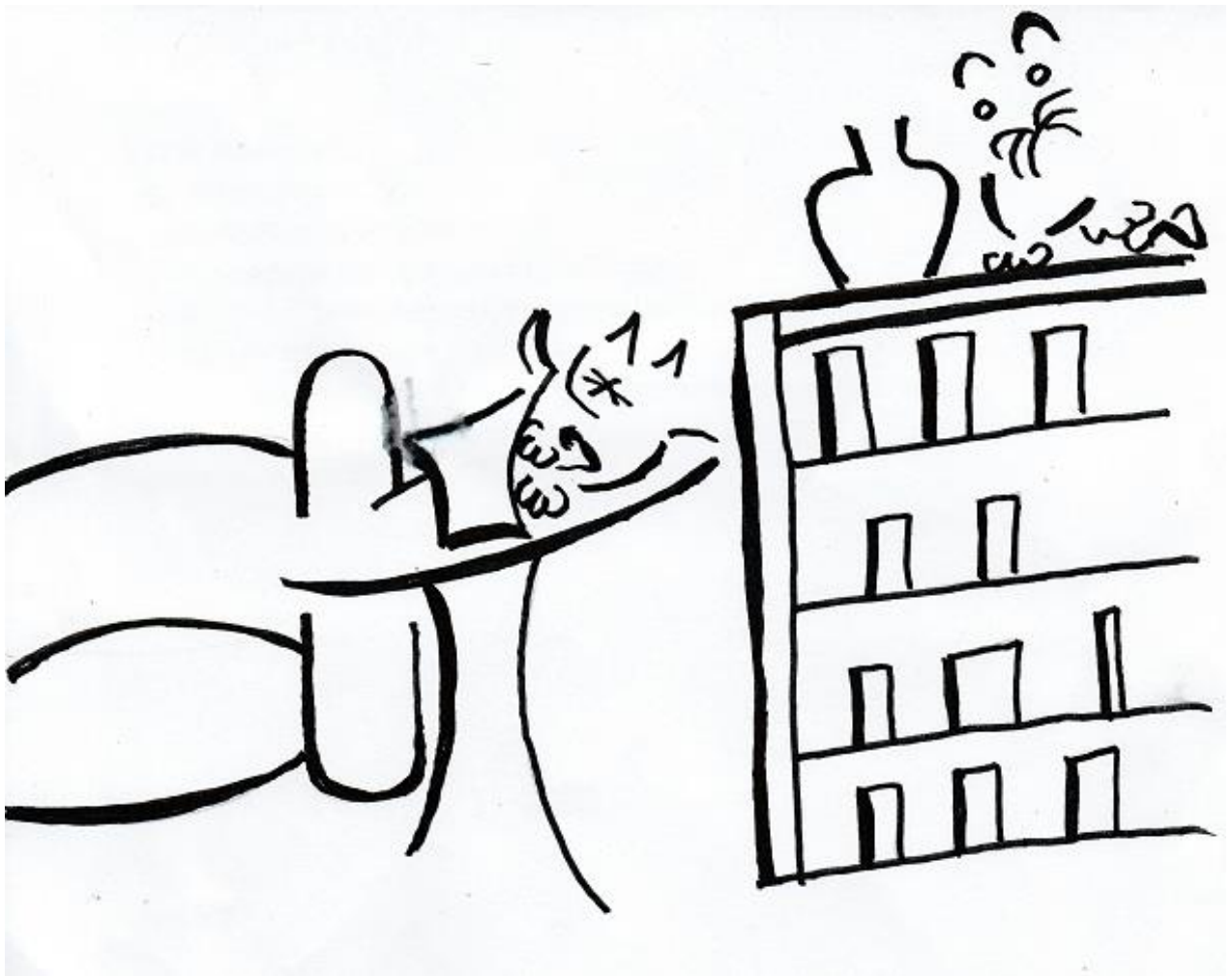
“Dat is een goed idee”, zei Hond.

Hond pakte twee stofdoeken uit het stofdoekenmandje dat in de keukenkastje zat en gaf er één aan Poes.

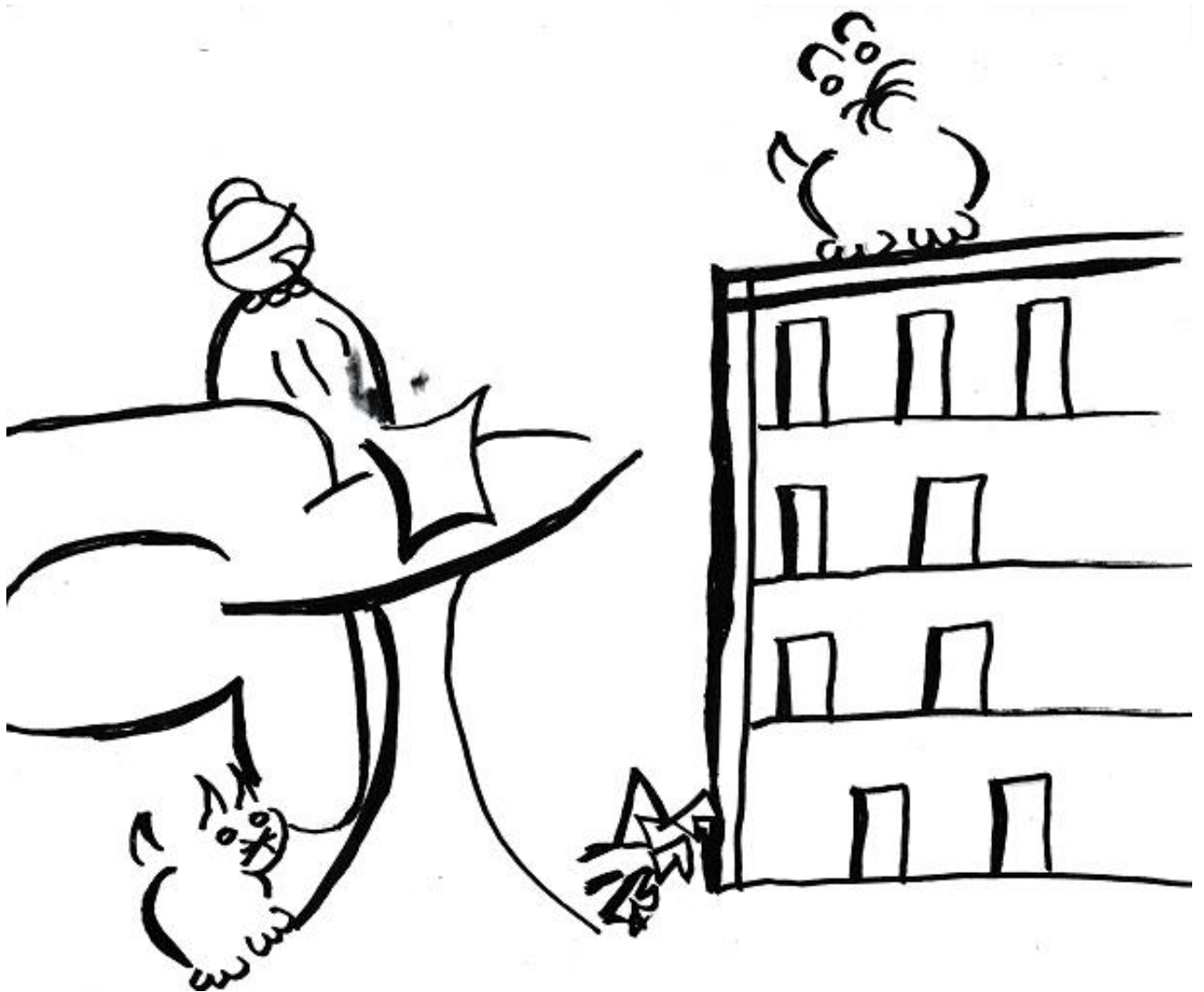
Toen gingen ze stoffen.

Ze deden hun best.

Echt waar hoor!

Maar weet je wat er gebeurde?
Hond liet per ongeluk een vaas uit zijn poten vallen.
In wel duizend scherfjes.
En Moeder kwam net de kamer in lopen, met een tas vol boodschappen.
Ze zag wat er gebeurd was.
En ze zag óók dat Hond en Poes allebei een stofdoek in hun poten hadden.
Ze begreep wat Hond en Poes aan het doen waren, en dat ze haar echt een plezier wilde doen.
Gelukkig maar, want toen was ze niet zo boos meer toen ze zag dat de vaas stuk was.

Hond en Poes kwamen op tv

Hond en Poes wonen bij hun baasjes in een huis in een klein stadje. Dat stadje had een eigen radio omroep, maar het had ook een eigen tv station.

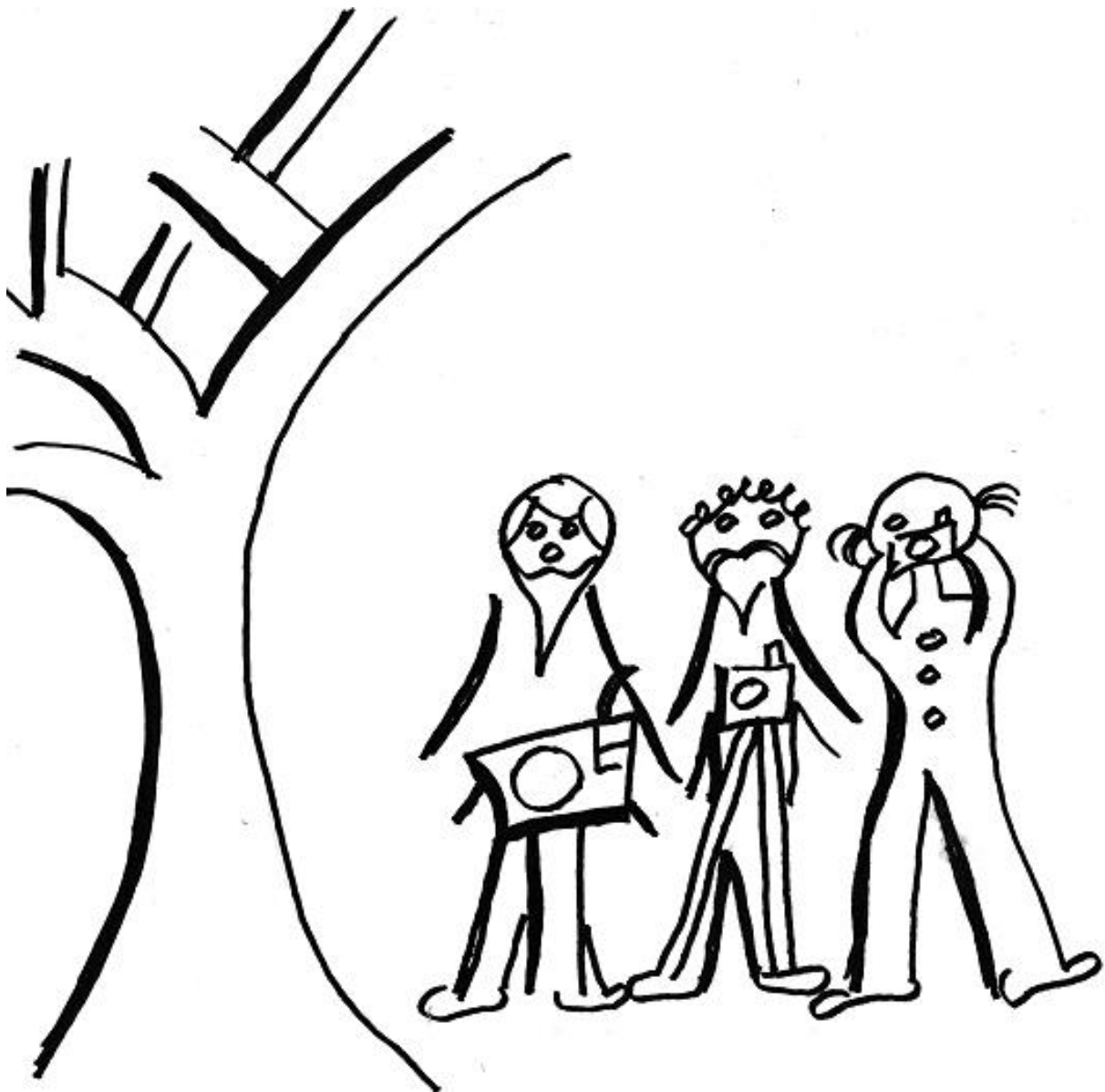
Snap je het een beetje?

Het tv station maakte allerlei programma's over de stad.

Zoals sport, leuke dingen in de wijk en dingen die gebeurde die niet zo leuk waren.

Op een keer kwam de cameraploeg bij Hond en Poes in de wijk.

Om te filmen.

Elsje was net Hond aan het uitlaten.

En Poes was ook in de buurt.

Elsje werd aangesproken door een man van de cameraploeg.

“We zijn een programma aan het maken over de tevredenheid van de bewoners in de buurt, hoe vind u het hier om te wonen?”

“Nou, wij vinden het wel fijn om hier te wonen, of niet?, vroeg ze aan Hond en Poes.

Hond blafte en Poes miauwde.

“Waarom vind u het fijn om hier te wonen?”, vroeg de cameraman.
“Het is hier gezellig, wij heb één keer hier in het jaar een buurtfeest”,
zei Elsje.
En weet je wat Hond toen blafte?
“Woef, woef, en de teefjes zijn zo mooi.”
Een teefje is een vrouwtjeshond.
“En de vogeltjes smaken hier zo lekker”, miauwde Poes.
“Dus jullie hebben het best wel naar jullie zin hier?”, vroeg de
cameraman.
“Ja hoor”, zongen ze in koor.
“Jullie komen vanavond op tv”, zei de cameraman.
Leuk hé, ik zou ook wel een keertje op tv willen komen, en jij?

Hond en Poes gingen touwtjespringen

Elsje is jarig geweest.

En voor haar verjaardag had ze een springtouw gekregen.

Een hele mooie, hij was namelijk roze.

Ze borg hem op in een laatje van het nachtkastje dat naast haar bed stond.

Maar weet je, Poes zag dat!

En ze kwam op een heel ondeugend idee.

Ze wilde touwtje gaan springen, samen met Hond.

Poes keek even of dat Elsje in de buurt was.
Maar ze was er niet.
Stiekem liep ze naar het nachtkastje.
Met haar ene pootje maakte ze het laatje open.
Toen haalde ze de springtouw eruit.
Daarna liep ze naar Hond die in zijn mand lag.
"Kom je, we gaan touwtje springen, Hond", miauwde ze.
Nou daar was Hond wel voor te porren hoor.
"Zullen we naar buiten gaan?", vroeg hij aan Poes.
"Dat is een goed idee", zei Poes.

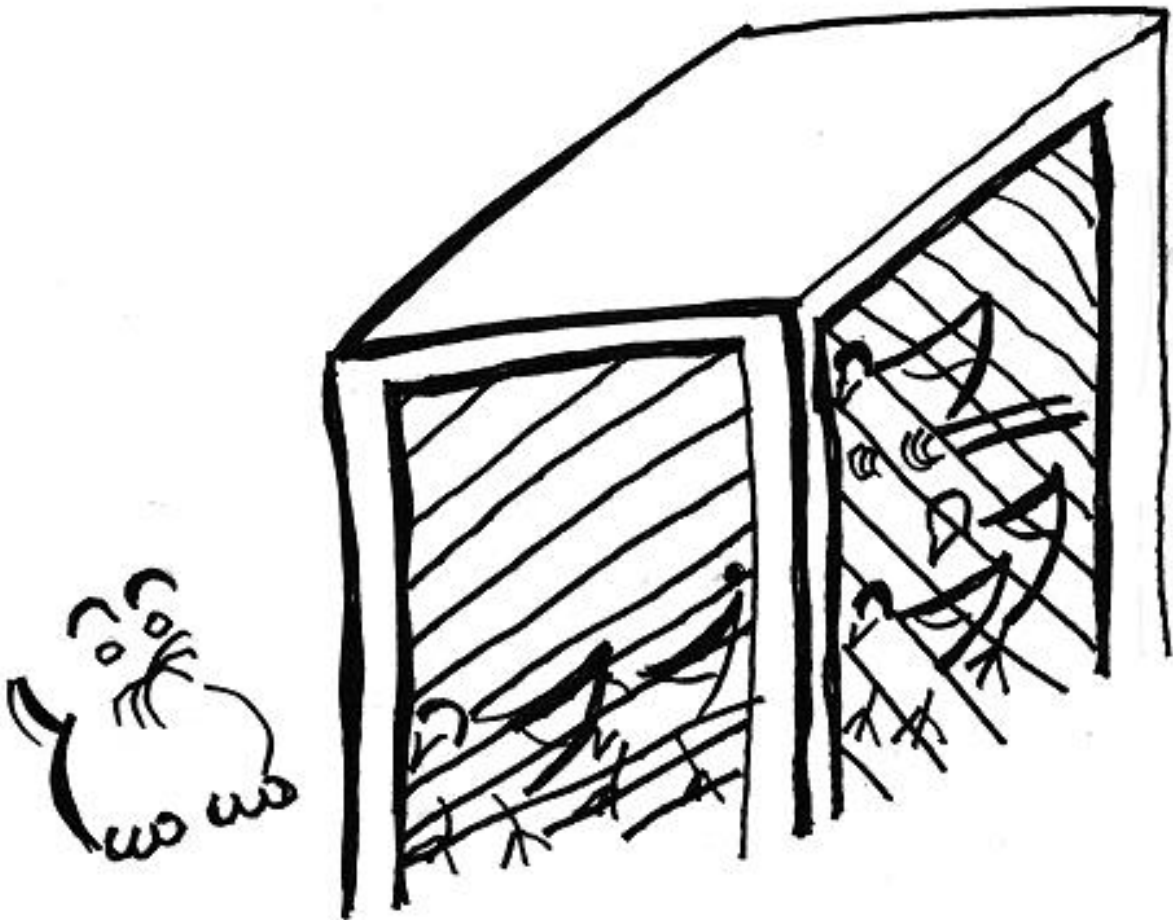

En toen gingen ze naar buiten.
Ze bonden de ene kant van de springtouw aan een boom.
Maar er kwam niet veel van touwtje springen terecht, hoor.
Hond laat het einde van de touw steeds uit zijn poten vallen, en Poes
raakte er helemaal in verstrikt.
Na een poosje gaven ze het op.
En Poes zei: "een springtouw is dan ook voor mensen bedoeld."
Hond gaf haar groot gelijk.
Ik ben het met Poes eens, en jij?

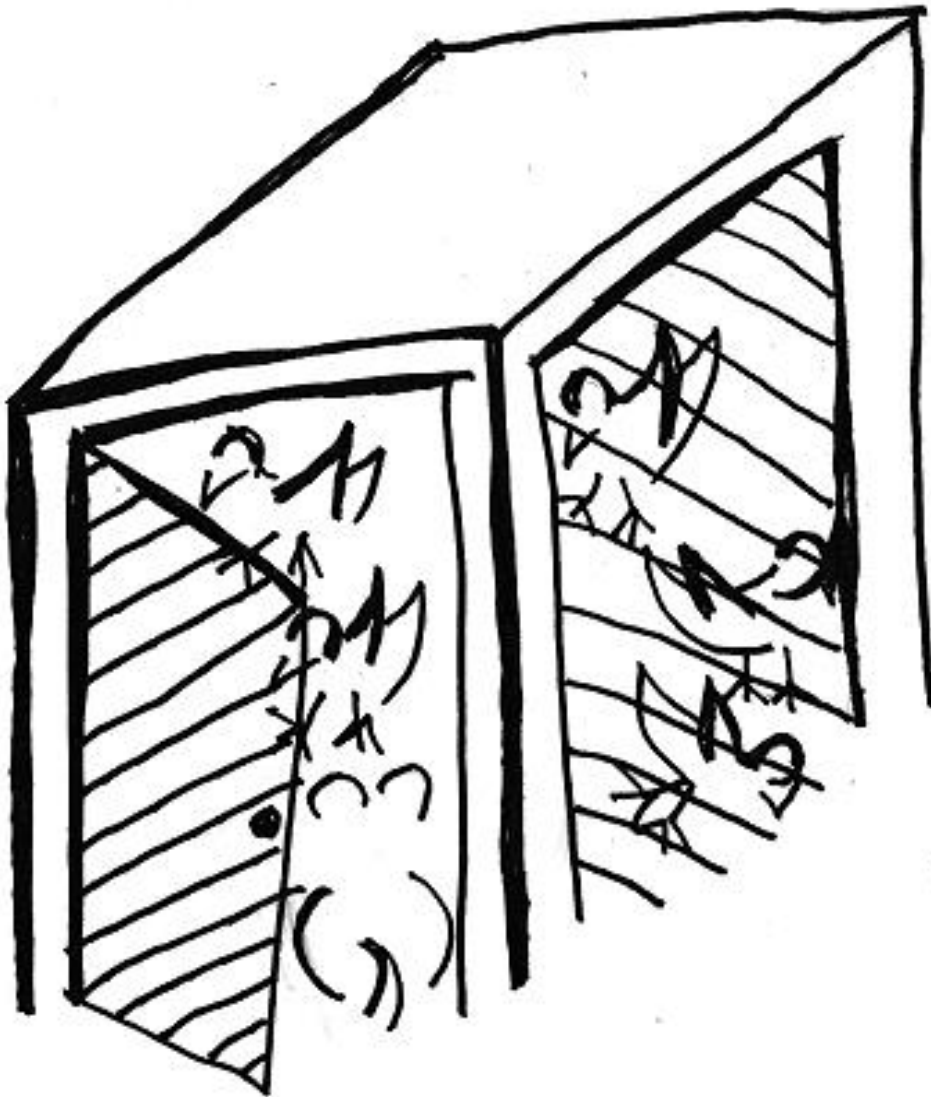

Hond ging het kippenhok binnen

Honden lusten graag vlees.
Dat weet je wel denk ik.
De vier baasjes van Hond hadden een kippenhok.
Er zaten vijf kippen in.
Die stond in de tuin.
Het deurtje was altijd dicht.
En de kippen voelden zich best wel veilig.
Want Hond kon er niet bij.
Ze legden iedere dag een paar eieren.
Die aten de vier baasjes van Hond.
Ik lus ook wel een eitje.
Vooral als het vers is.

Maar op een dag gebeurde er wat.
Iets wat niet zo leuk was.
Moeder had 's morgens de eieren die de kippen hadden gelegd, uit
het kippenhok gehaald.
Maar ze was vergeten het deurtje dicht te doen.
En toen stond het deurtje open.
Wagenwijd open.
En Hond zag dat.
Het water liep hem al in de mond.
"Ik ga op kippenjacht, zo 'n stukje vlees laat ik niet voor mijn neus
voorbij gaan", dacht Hond.
Hond ging het open kippenhok binnen en de kippen vlogen in het
rond.

Moeder hoorde het gekakel van de kippen en liep snel naar buiten.
Ze zag wat er aan de hand was.
Gauw riep ze Vader erbij.
Hond zag Vader aan komen en zorgde dat hij weg kwam.
Hij wist wel dat wat hij deed niet goed was.
Moeder ging het kippenhok binnen.
Ze telde hoeveel kippen er waren.
Het waren er vijf.
Gelukkig had Hond geen één kip te pakken kunnen krijgen.
En dat is maar goed ook want ik zou het toch wel erg vinden als Hond er eentje op had, en jij?
En toch vind ik een stukje kippenvlees best wel lekker!

Hond gooide de wasmand om

Hond was in de badkamer.

In de badkamer stond de wasmachine.

En natuurlijk ook de wasmand.

In de wasmand lagen er allemaal vieze kleren en lakens.

Die moesten nodig gewassen worden.

Natuurlijk in de wasmachine.

Hond snuffelde wat rond.

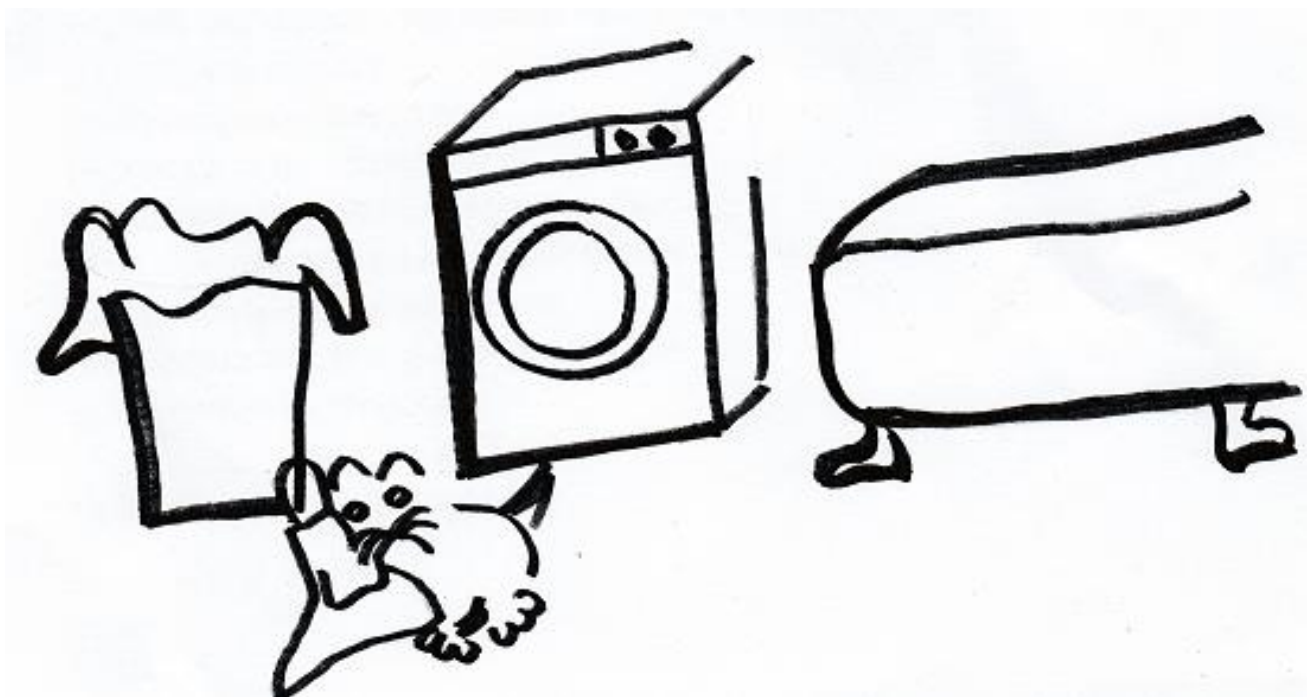
Hij rook wat lekkers.

Het was het schortje die moeder gisteren aan had toen ze het vlees braadde.

Er was wat jus opgekomen.

En dat rook Hond.

Hij lust dat wel.

Hond nam een sprong en gooide de wasmand om.
Met zijn poten zat hij te graaien.
Totdat hij het schortje vond.
Met zijn tong zat hij aan het schortje te likken.
En het smaakte hem prima.
Brammetje kwam de badkamer inlopen.
Hij begon heel erg te lachen, en riep Moeder er bij.
“Dat is handig”, zei Moeder, “ik hoef nooit meer de was te doen,
Hond doet het wel.”
“Maar echt smakelijk vind ik het niet dus we doen er wel wat extra
waspoeder bij.”
Hond vond het allemaal niet zo erg, hij had een lekker hapje op.

Hond likte de vaat schoon

De vier baasjes van Hond waren klaar met eten.

Ze ruimde de tafel af, en zette de vaat op het aanrecht.

Ze wilden graag naar een programma op tv kijken en lieten de vaat staan totdat ze klaar waren met tv kijken.

Daarna wilden ze de afwas doen.

Ze hadden biefstuk op en Hond was boos omdat hij er niks van had gekregen.

Hond lag in zijn mand in de keuken en vond zichzelf heel zielig.

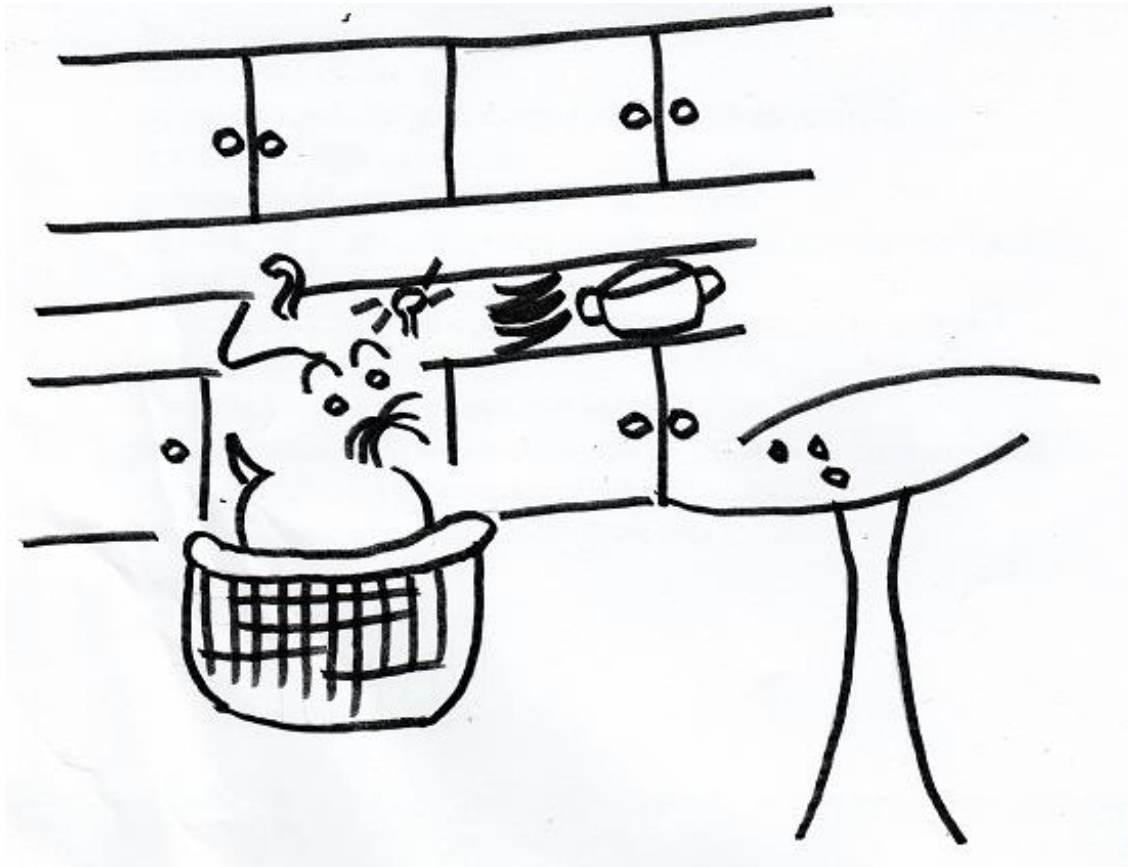
Opeens zag hij de vaat op het aanrecht staan.

Er zaten nog etensresten op.

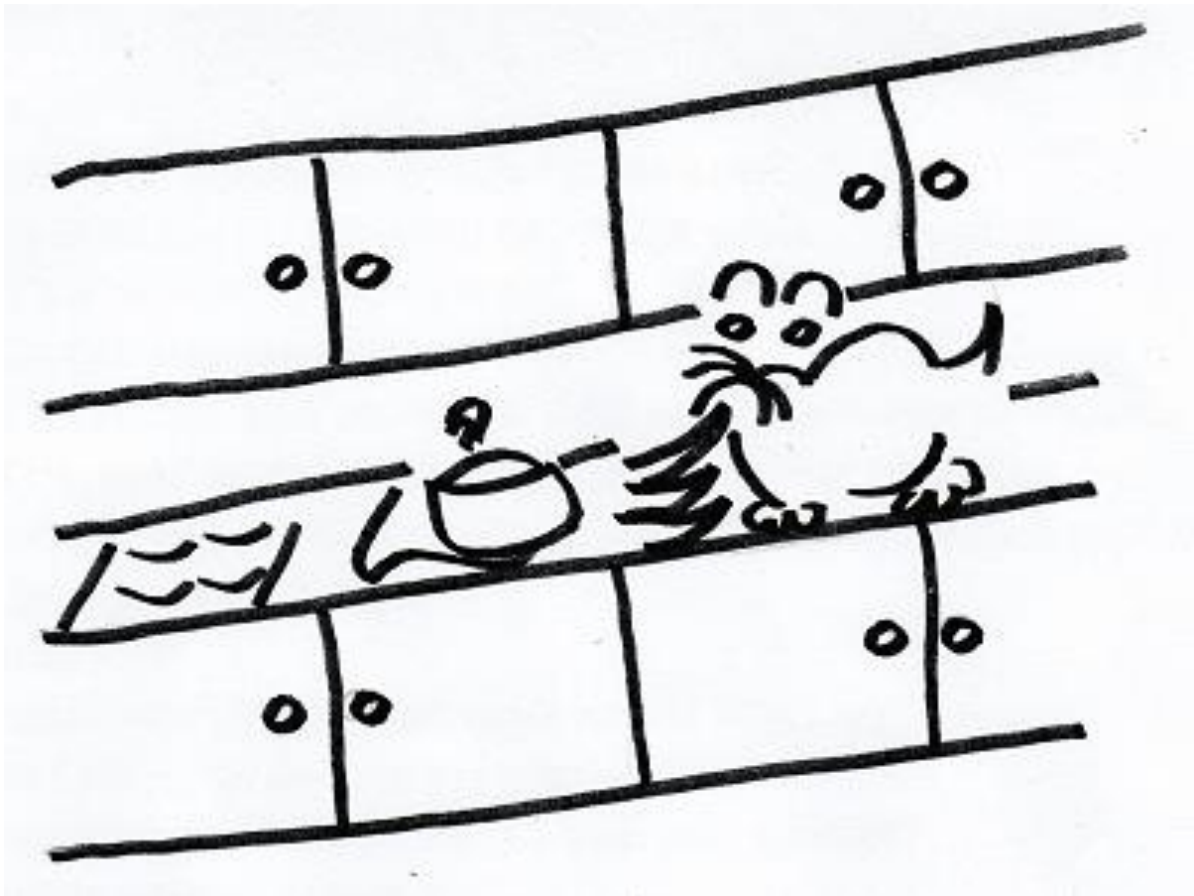
Hij zag ook nog een paar stukjes biefstuk op de tafel liggen.

En hij kwam op een idee.

Een heel vies idee.

Hij ging de borden aflikken.
Met een sprong kwam hij op het aanrecht terecht.
Daarna ging hij de borden aflikken.
Er stonden ook toetjesschaaltjes op het aanrecht.
Ze waren leeg.
Hond likte er een beetje in.
Hij vond het wel lekker en ging alle toetjesschaaltjes leeg likken.
Nadat hij klaar was met likken kroop hij weer in zijn mand.
Het programma waar de vier baasjes naar keken was afgelopen.
Moeder liep naar de keuken.
Ze zag dat de afwas schoon was.
“Wie is er zo lief geweest om de vaat te doen?”, vroeg ze.
Maar weet je wie er een beetje gemeen was?
Brammetje.

Hij was pas geleden nog ondeugend geweest en had straf.

Brammetje zei: "ik heb het gedaan."

Moeder zei: "wat lief van je, nu ben ik niet meer boos op je."

Ik vind het niet zo aardig van Brammetje dat hij gelogen had.

Hond was ook boos.

Maar hij dacht: "ik heb toch nog wat lekkers op, en daar ging het om."

Alleen vind ik het niet zo fris om de vaat die Hond had afgelikt te gebruiken, en jij?

Poes deed lippenstift van Moeder op.

Moeder maakte zich iedere morgen op.

Ze gebruikte koolpotlood op haar oograndjes en wat mascara op haar wimpers.

En ze deed ook wat lippenstift op.

Daarna gaat ze zich heel goed in de spiegel bekijken, om te zien of dat ze er wel netjes uitzag.

Op een dag zat poes naar Moeder te kijken terwijl ze zich opmaakte.

Poes dacht: "ik ben ook een meisje, dat soort dingen doen vind ik ook leuk."

Moeder zag er keurig uit en ging met Hond wandelen.

Ze had de lippenstift niet opgeruimd.

En Poes zag dat.

Moeder had het op de spiegeltafel, in de slaapkamer gelegd.

Poes pakte de lippenstift en smeerde haar snoetje er helemaal mee onder.

Maar ze keek in de spiegel en dacht: "ik heb er nog nooit zo mooi uitgezien."

Ze dacht: "ik laat het straks aan Hond zien als hij weer terug is samen met moeder."

Het duurde niet lang meer dat ze thuis kwamen.

Moeder begon erg te lachen en Hond zat vrolijk te blaffen.

"Jullie lachen me uit", miauwde Poes zielig, "vinden jullie mij dan niet mooi?"

Moeder zei: "lieve Poes, moet je luisteren, lippenstift is er voor mensenvrouwjes, niet voor dieren."

En Poes?

Die vond dat heel oneerlijk.

Poes ging een brief posten

Moeder had een brief geschreven.

Voor haar nicht.

Ze had hem op de tafel gelegd, en er zat een postzegel op.

Ze was van plan hem straks te gaan posten, als ze ook boodschappen ging doen.

Maar eerst ging ze een boodschappenbriefje maken.

Die hoef je niet op de post te doen, hoor.

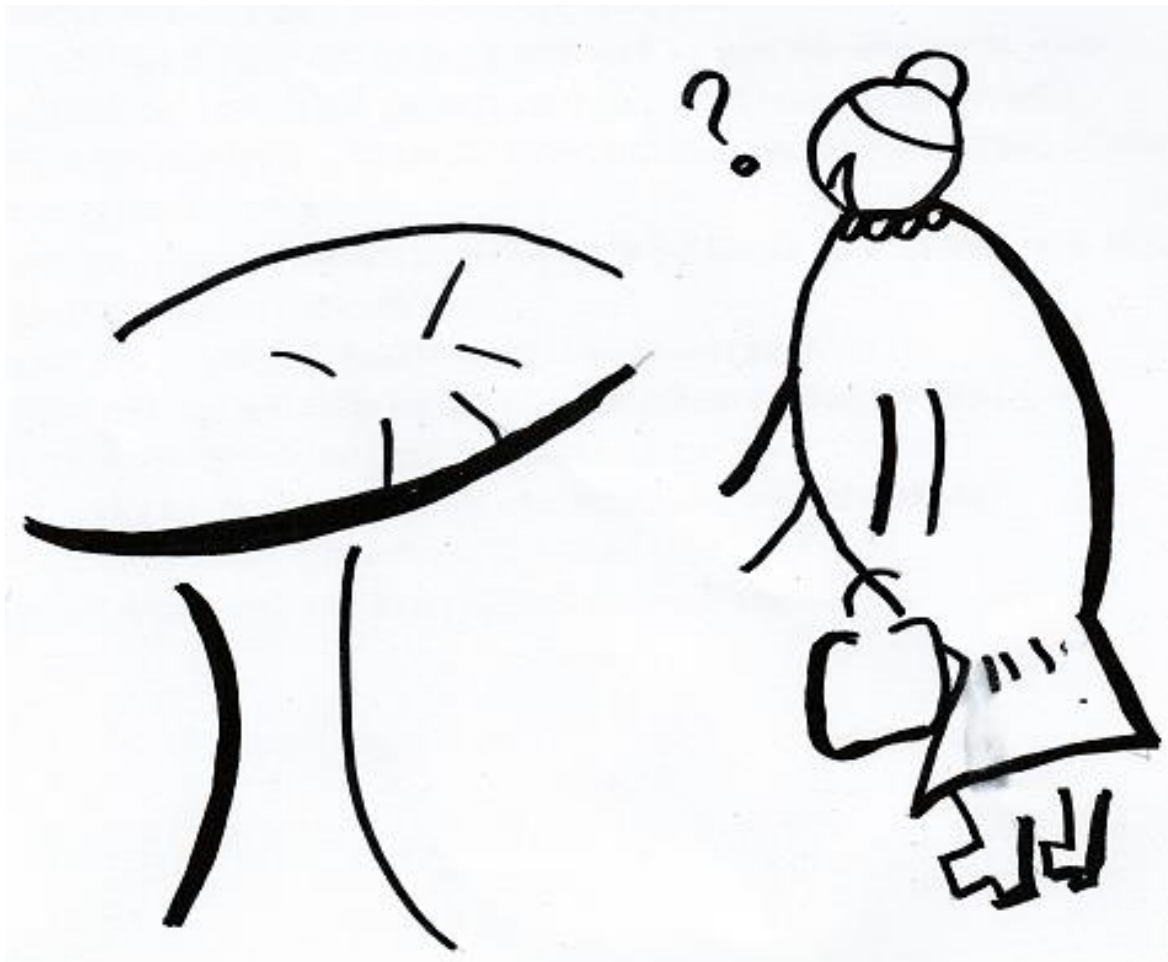
Een boodschappenbriefje is nodig zodat je zien kunt wat voor boodschappen je moet doen.

Poes zat op de bank.

Ze zag de brief die Moeder voor haar nicht had geschreven.

En ze moest nog wat goed maken bij moeder.
Ze was namelijk ondeugend geweest.
Ze had een heel groot stuk worst opgegeten en moeder zag dat.
En Moeder was toen heel boos geworden.
Poes besloot om de brief die op tafel lag op de post te gaan doen.
Dan kan ze het een beetje goed maken met Moeder.
Ze deed wat ze van plan was.
Moeder had het boodschappenbriefje af, pakte de portemonnee en
een boodschappentas.
Ze wilde ook de brief pakken, maar zag hem niet meer op tafel liggen.
“Wat raar”, dacht ze: “ik heb hem toch echt wel op tafel gelegd.”
Er zat niks anders op, de brief was weg en moeder ging maar weer
opnieuw een brief naar haar nicht schrijven.

Daarna deed ze er een postzegel op en ging naar buiten om boodschappen te doen en de brief te posten.

Poes kwam thuis en was heel trots op zichzelf.

Maar ja, Moeder was er niet.

“Zou ze wel weten dat ik de brief op de post had gedaan?”, vroeg Poes zichzelf af.

Na een tijdje kwam Moeder weer terug naar huis met de boodschappen.

De volgende dag ging de telefoon.

Moeder nam hem op.

“Bedankt hoor, voor je twee brieven”, klinkt het door de telefoon.

Het was moeders nicht.

“Twee?”, vroeg Moeder: “ik heb je maar één gestuurd, hoor!”

“Nou er lagen vanmorgen toch echt wel twee brieven op de mat”, zei moeders nicht.

Moeder was heel verbaasd.

En volgens mij zal ze er ook nooit achter komen hoe dat kon gebeuren, want poezen kunnen niet praten!

Poes ging naaien

Moeder heeft een naaimachine.

Een hele grote.

En hij is ook heel zwaar.

Moeder zat een jurk voor Elsje te naaien.

Elsje had namelijk een feestje en daar had ze een jurk voor nodig.

Het werd een hele mooie jurk.

Een blauwe met pofmouwtjes

Elsje moest even de jurk passen om te kijken of dat hij wel goed zat.

Hij paste keurig!

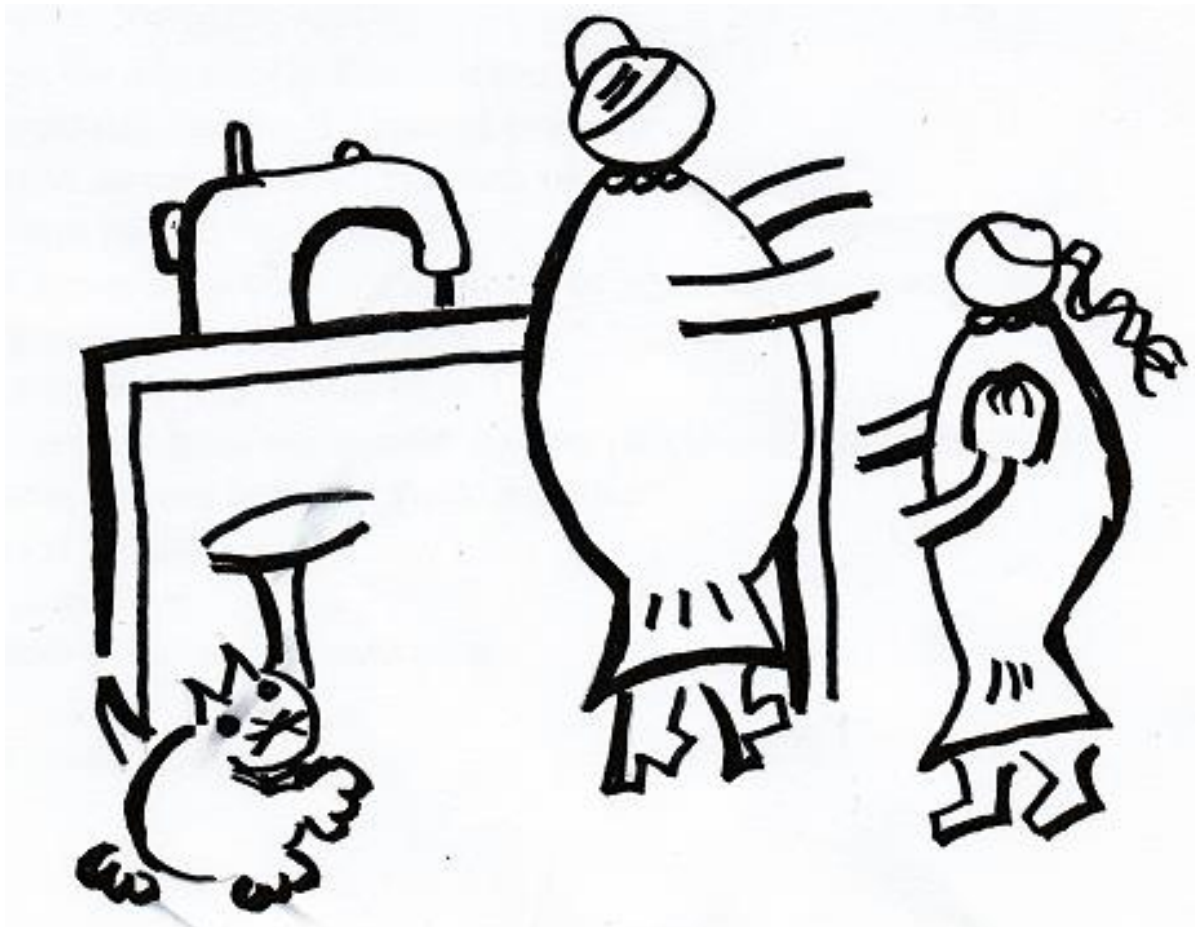
Moeder was er dan ook heel trots op.

Poes zat het allemaal zo eens te bekijken.

Ze had zin ook eens te gaan naaien.

Het leek haar heel leuk.

Ze gaat het eens proberen, maar moet even op de kans wachten dat ze het kan doen.

Moeder ging het eten koken en liet de naaimachine op de tafel staan.
Poes zag haar kans.
Ze pakte met haar ene pootje een stukje stof die over was.
Toen legde ze het stukje stof onder de naald.
Maar ze had een probleem.
Ze moest ook bij het voetpedaal komen om te naaien.
Maar dat lukte niet.
Ze was er te klein voor.
Ja, dat was niet leuk.
Maar Poes zat na te denken.
"Als ik het nu eens met de hand doe, dat zal wel lukken", dacht ze
En dat deed ze.
En het lukte nog ook!
Poes was heel trots op zich zelf.
Alleen zou het met een naaimachine netter zijn, maar ja, Poes had zo haar best gedaan!

Poes leerde breien

Poezen houden heel veel van wol.

Ze vinden het heerlijk om met hun nageltjes in wol te graaien.

Moeder zat te breien.

En Poes zat toe te kijken.

Moeder zag dat en kwam opeen idee.

“Heb jij zin om ook te leren breien?”, vroeg ze aan Poes.

Poes miauwde.

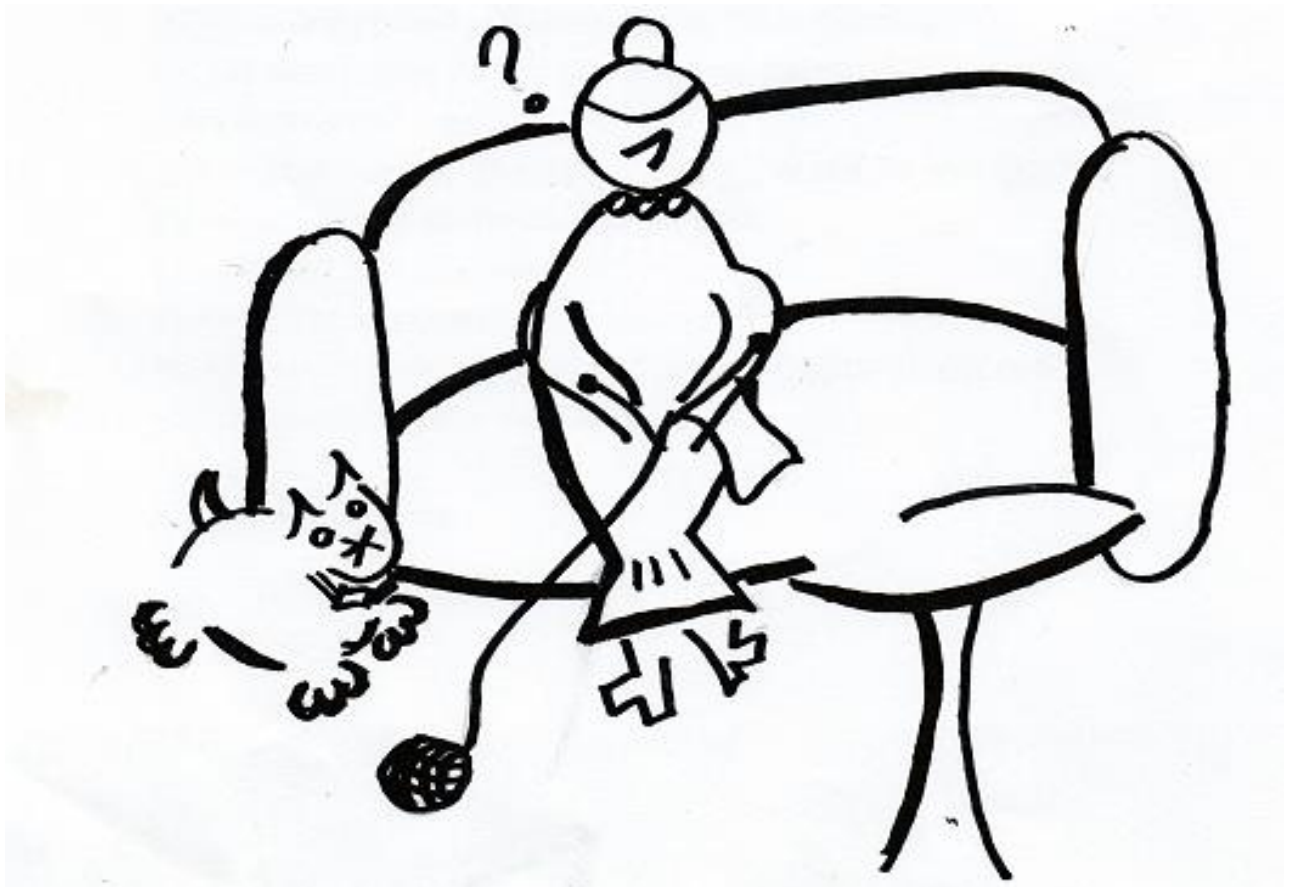
En dat betekende dat ze het wel ziet zitten.

Moeder pakte twee breinaalden uit de breimand.

Ze zette twintig steken op.

Poes vond het allemaal maar heel ingewikkeld hoor.

Ze weet niet of het haar wel ging lukken.

Moeder ging naast Poes zitten.
Op de bank.
Ze deed voor hoe het moest.
Eerst insteken, dan omslaan, doorhalen en af laten glippen.
Toen moest Poes het proberen.
Maar het lukte niet zo.
Ze raakte in de klit met haar nageltjes die in het breiwerk bleven hangen.
Na een poosje gooide ze het breiwerk in de hoek van de kamer.
Ze had er geen zin meer in.
Moeder moest erom lachen.
“Ik had het wel kunnen bedenken, poezen kunnen niet breien, ze kunnen er alleen een klittenboel van maken.
En Poes?
Ze was alleen een beetje boos omdat het haar niet gelukt was.

Poes ving een vlinder

Het was lente.

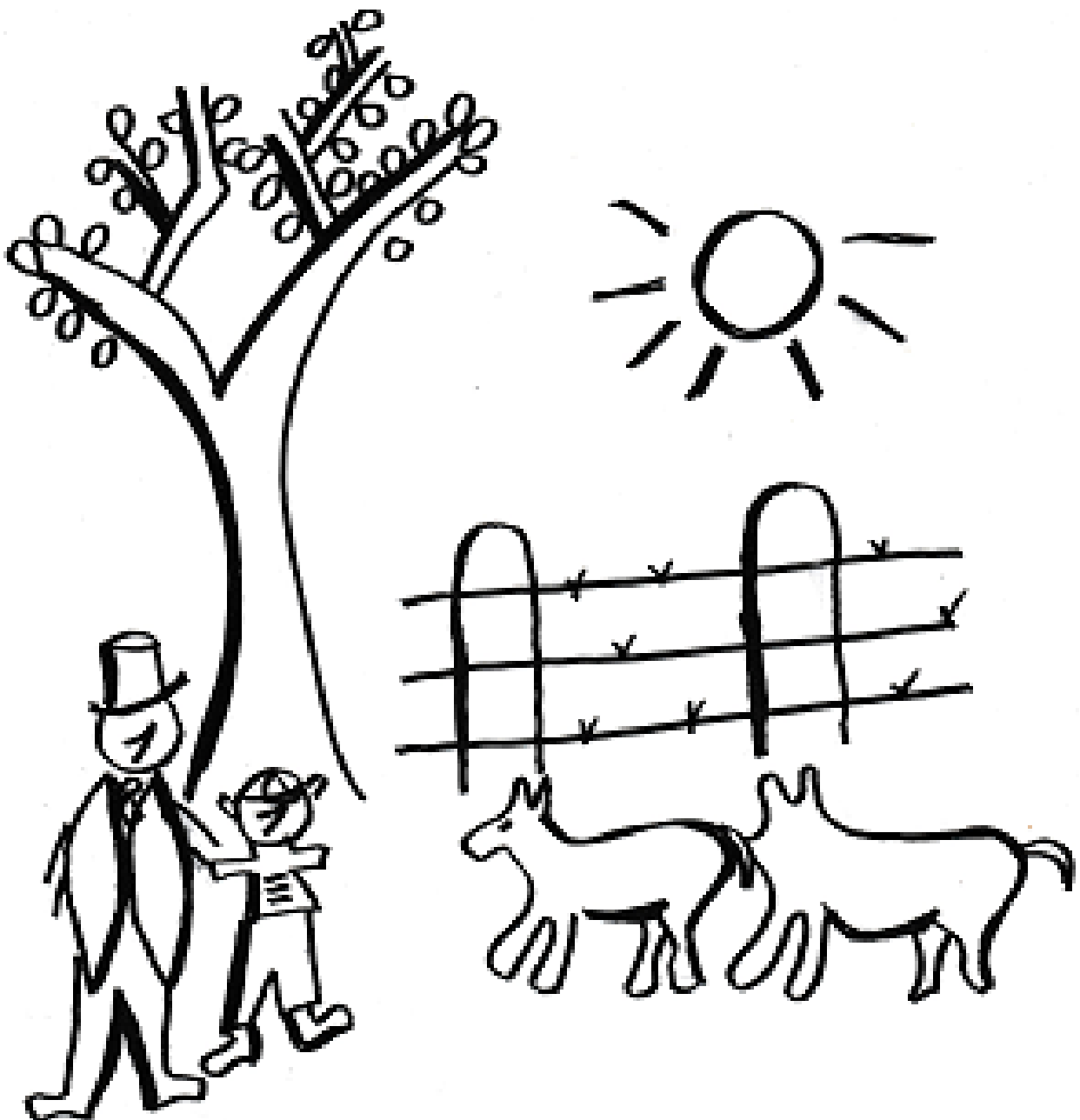
En dan komen er weer blaadjes aan de bomen.

En dan word het mooi weer.

Want de zon gaat weer wat warmer schijnen.

Ook komen er weer allemaal jonge lammetjes in de wei.

En worden de mensen weer wat vriendelijker.

Weet je wat je ook in de lente ziet?

Vlinders.

In allerlei kleuren.

Ze zijn heel mooi.

Poes vond ze ook heel mooi.

Ze zou er wel eentje willen vangen.

Snel rende ze achter een vlinder aan.

“Hoe zou hij smaken?”, vroeg Poes zichzelf af.

Ze ving er een, en peuzelde hem op.

Maar echt lekker was hij niet, vond ze.

Vlinders zijn er dan ook om naar te kijken, niet om te eten, vind je ook niet?

